ТРЭЦІ ВЯСКОВЕЦ — ПЕНСІЯНЕР

Фота Анатоля КПЕШЧУКА.

На 1 кастрычніка гэтага года ў 39 дамах самастойнага (сумеснага) пражывання знаходзіліся 194 чалавекі, у трох дамах сезоннага пражывання і 283 дамах зімоўкі — 584 чалавекі.

галоўнага ўпраўлення сацыяльнага абслугоўвання і сацыяльнай дапамогі Таццяна ФЁДАРАВА.

Першы варыянт: калі чалавек мае права на пасяленне ў дом-інтэрнат для састарэлых і інвалідаў (тут маюцца на ўвазе перш за ўсё медыцынскія паказанні), то, каб правесці восень і зіму ў камфортных умовах і пад медыцынскім наглядам, ён можа пасяліцца туды на часовае (да аднаго года) або кароткатэрміновае (да аднаго месяца) пражыванне.

Па пытаннях уладкавання ў дом-інтэрнат для састарэлых і інвалідаў неабходна звяртацца ў орган па працы, занятасці і сацыяльнай абароне па месцы жыхарства. Дадзеная паслуга даступная ва ўсіх рэгіёнах краіны.

Другі варыянт: непрацаздольным грамадзянам, якія не могуць пражываць самастойна, на зіму можа быць арганізавана кароткатэрміновае знаходжанне ў аддзяленнях кругласутачнага знаходжання для грамадзян пажылога ўзросту і інвалідаў у тэрытарыяльных цэнтрах сацыяльнага абслугоўвання насельніцтва. Сёння функцыянуюць 62 такія аддзяленні на 2103 месцы.

Трэці варыянт: мясцовыя органы ўлады апошнім часам укараняюць такую новую форму жыццеўладкавання непрацаздольных грамадзян, як дамы самастойнага (сезоннага) пражывання, у якіх пажылыя людзі жывуць працяглы тэрмін альбо толькі ў асенне-зімовы перыяд, самастойна арганізуюць сваё харчаванне, салідарна аплачваюць камунальныя паслугі.

Чацвёрты варыянт: пажылыя вяскоўцы могуць аб'яднацца для сумеснага пражывання ў зімовы перыяд і ў адным з наяўных у іх дамоў. Такая форма жыццеўладкавання вясковых пенсіянераў атрымала назву дома зімоўкі. А тэрытарыяльнымі цэнтрамі пры неабходнасці арганізуецца сацыяльнае абслугоўванне пажылых людзей, якія пражываюць сумесна.

* * *

На слыху зараз і такая новая форма сацыяльнага абслугоўвання, як замяшчальныя сем'і. Яна была ўведзеная на заканадаўчым узроўні з 25 снежня мінулага года. Гэта, па словах **намесніка міністра працы і сацыяльнай абароны Аляксандра РУМАКА,** аказанне сацпаслуг паўналетняму непрацаздольнаму грамадзяніну ва ўмовах сумеснага пражывання і вядзення агульнай гаспадаркі яго і таго чалавека, які аказвае сацпаслугі. Пры гэтым непрацаздольнаму грамадзяніну павінна быць забяспечана пражыванне ў асобным жылым пакоі.

Сацыяльныя паслугі ў замяшчальнай сям'і аказваюцца адзінокім непрацуючым інвалідам I або II групы і адзінокім непрацуючым грамадзянам, якія дасягнулі 70-гадовага ўзросту.

Памочнікам, які аказвае сацыяльныя паслугі, можа быць дзеяздольны грамадзянін ва ўзросце ад 18 да 65 гадоў, не інвалід I або II групы і не асоба, абавязаная па законе ўтрымліваць непрацаздольнага грамадзяніна.

Аляксандр Румак адзначае, што сацыяльнае абслугоўванне ў замяшчальнай сям'і ажыццяўляецца на падставе дагавора аказання сацыяльных паслуг. Рашэнне аб яго заключэнні прымаецца мясцовым выканкамам. Для заключэння дадзенага дагавора трэба звярнуцца ў тэрытарыяльны цэнтр па месцы рэгістрацыі (месцы жыхарства).

Таксама ў апошнія гады сталі з'яўляцца і «прыёмныя сем'і» для людзей сталага веку — яны аб'ядноўваюць пад адным дахам сям'ю і пажылога чалавека, які мае патрэбу ў дапамозе. Трапляючы ў сям'ю, пажылы чалавек атрымлівае з боку «прыёмных дзяцей» увагу і клопат, сам аказвае ім пасільную дапамогу па доглядзе дзяцей і вядзенні гаспадаркі.

Святлана БУСЬКО.

СЛОВАМ

сацыяльнага работніка слухаць і гаварыць

Таццяна РАДКЕВІЧ з Надзеяй Іосіфаўнай ГАЛАВІНОЙ.

паскардзіцца на балячкі. Таму і бачыцца галоўным для сацыяльнага работніка ўменне слухаць.

Таццяна Мікалаеўна на гэтай рабоце з 2009 года. Раней працавала паштальёнам, таксама ўвесь час даводзілася камунікаваць з людзьмі. А ўменню паспачуваць другому чалавеку вучылася ўсё жыццё, якое яе не песціла. Яна адна гадуе дзвюх дачок. Муж памёр пяць гадоў таму. Цяпер старэйшая ўжо першакурсніца, малодшая вучыцца ў дзясятым класе. Дзяўчынкі растуць памочніцамі маці і не толькі ў сваёй уласнай гаспадарцы. Калі трэба, на канікулах і бабулькам падбягуць дапамагчы.

Намеснік дырэктара Бярозаўскага тэрытарыяльнага цэнтра абслугоўвання насельніцтва Людміла МАРОЗ кажа, што Таццяна Радкевіч належыць да тых работнікаў, пра якіх можна сказаць: чалавек на сваім месцы. Два гады таму Таццяна Мікалаеўна была ўзнагароджана падзячным лістом Бярозаўскага райвыканкама. Тады яна даглядала ляжачую хворую. Хадзіла да падапечнай па тры разы на дзень, а не тройчы ў тыдзень, як патрабуе службовая інструкцыя, і наогул аднеслася як да роднага чалавека.

Святлана ЯСКЕВІЧ.

Бярозаўскі раён.

Санаторый дома і гурткі для пажылых

— Для таго каб зразумець, якая дапамога патрабуецца канкрэтнаму пажылому чалавеку, мы пастаянна праводзім абследаванні дома, — расказвае **дырэктар Жыткавіцкага тэрытарыяльнага цэнтра сацыяльнага абслугоўвання насельніцтва Ніна РАМАНОВІЧ.** — У прыватнасці, сёння ў Чырвоненскі сельскі Савет выехала шэсць чалавек.

Штотыдзень супрацоўнікі цэнтра з Жыткавічаў ажыццяўляюць два-тры выезды ў раён. І ўсё для таго, каб на месцы зразумець і разабрацца, каму якія патрабуюцца паслугі. Тут лічаць, што трэба зрабіць усё, каб пажылы чалавек як мага даўжэй змог жыць у сябе дома. Пры гэтым яму прапануюць сацыяльнае абслугоўванне, гаворыць Ніна Мікалаеўна:

— Звычайна пры абследаванні заходзім у дом, правяраем работу сацыяльнага работніка, ажыццяўляем кантроль сродкаў рэабілітацыі, глядзім, ці прыбрана ў доме, ці можа чалавек дровы сабе прынесці або прыгатаваць ежу, ці дапамагаюць сваякі яго абслугоўваць. Калі сваякоў няма — прапануем нашы паслугі. Бывае так, што спачатку людзі катэгарычна адмаўляюцца. Тады мы накіроўваем у гэты дом псіхолага. Дамаўляемся, што сацработнік папрацуе месяц-два. Гаворым: калі не задаволіць дапамога — адмовіцеся. Як правіла, потым сацыяльныя работнікі становяцца амаль што роднымі і надалей пажылыя людзі ўжо не ўяўляюць жыцця без іх дапамогі.

Ніна Мікалаеўна адзначае, што на пачатку года на абслугоўванні ў цэнтры сацыяльнага абслугоўвання насельніцтва было 930 чалавек, сёння іх — 950. І гэта з улікам таго, што кожны месяц 14-15 людзей сталага веку ў раёне пакідаюць гэты свет. Але ж колькасць тых, каго цэнтр абслугоўвае, становіцца большай.

Распытаць пажылога чалавека пра яго штодзённыя праблемы — абавязковая місія супрацоўнікаў цэнтра. Выслухоўваюць прэтэнзіі, праблемы, просьбы пра меддапамогу. Таму звычайна работа ідзе яшчэ і разам з медыкамі. Здараецца, што вясковую бабулю трэба тэрмінова шпіталізаваць, што і дапамагаюць зрабіць інспектары з раёна.

— Цяпер у нашым раёне чатыры дамы зімоўкі, — гаворыць Ніна Рамановіч. — На халодны перыяд звычайна разам збіраюцца блізкія сваякі: родныя ці стрыечныя сыходзяцца ў адзін дом, каб было весялей і зручней. На сённяшні дзень мы плануем і прыёмныя сем'і — унесена адпаведная прапанова ў бюджэт наступнага года. А яшчэ ў нас практыкуецца так званы санаторый дома. У населеным пункце дамаўляемся з нейкай гаспадыняй. У яе дома збіраюцца пажылыя людзі, бавяць час не толькі за гарбатай. Да іх прыходзяць супрацоўнікі сельсавета, Дома культуры, ФАПа, сацыяльныя работнікі. На працягу месяца праводзім медагляд, у тым ліку прызначаюцца пэўныя курсы лячэння.

Загадчык аддзялення сацыяльнай дапамогі дома Любоў МАКУШЭНКА і адзінокая 86-гадовая Зося ЧАБАТАРОВА з Жыткавічаў.

І гэта далёка не ўсе мерапрыемствы, якія практыкуюцца ў раёне для людзей сталага веку. Восенню і ранняй вясной ужо традыцыйна праходзіць акцыя «Чысты дом і чысты двор». Спецыялісты цэнтра дапамагаюць зрабіць генеральную прыборку ў тых дамах і дварах, дзе гэта асабліва неабходна.

Усім, хто на абслугоўванні, супрацоўнікі цэнтра прапануюць «зялёную аптэку»: загадзя нарыхтаваныя травы бясплатна разносяць інвалідам і адзінокім пенсіянерам.

— Цяпер вось вырашылі, што да дня інваліда ў нас будзе дабрачынны канцэрт, — адзначае Ніна Мікалаеўна. — Кожны купіў па тры білеты: адзін для сябе, а два — для інвалідаў і адзінокіх. Ім мы білеты бясплатна раздаём і прывозім у Жыткавічы на канцэрт.

Да таго ж 44 пажылыя жыхары Жыткавічаў пастаянна займаюцца ў спартыўнай зале, яшчэ каля 90 — непастаянна. Для гэтага ёсць тут два трэнажоры, але Ніна Мікалаеўна спадзяецца, што з'явяцца і яшчэ некалькі. Папулярнай у раёне стала скандынаўская хада. Цяпер пенсіянеры з глыбінкі шпацыруюць са спецыяльнымі палкамі па наваколлі. Таксама ж актыўна ходзяць у гурткі: займаюцца рукадзеллем, асвойваюць камп'ютар і нават з задавальненнем танцуюць.

Ірына АСТАШКЕВІЧ.